

ค้นหา “ครูดี” ให้ศิษย์

จากครูผู้ให้ทั้งในระบบและนอกสถานศึกษา

เยาวชน ที่ก่อเกิดงานศิลป์มาจาก “ครู” นอกกรอบ กระทั่งวันนี้แม้จะเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย แต่บทบาท ของเขา ก็ยังขยายตัวถ่ายทอดวิชาความรู้ ไป... รุ่น...สู่...รุ่น ตัวอย่างเรื่องราวนี้ โครงการ สังคมไทย ร่วมกันคืนครูดีให้ศิษย์ เขตฯ ยกย่อง ครูสุดดี โดยคณะกรรมการระดับจังหวัดของ จังหวัดเชียงใหม่ พยายามสื่อให้เห็นว่ามีเยาวชน จำนวนไม่น้อย ที่บ่มเพาะความรู้และประสบการณ์ จาก “ผู้ให้” ที่เรียกว่า “ครูนอกกรอบ”

จะมีใครคาดคิดบ้างว่านักศึกษาหนุ่มวัยรุ่น ที่เลือกเรียนในสาขา วิศวกรรมซอฟต์แวร์ สำนักวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงใหม่ จะเป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ ที่วางตัวเองไว้ในบทบาททางสังคม เกี่ยวกับงานศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นอย่างเด่นชัด ทั้งที่หากดูจากอายุ วัย และ สาขาวิชาที่เลือกเรียน ซึ่งฟังดูแล้ว อาจจะเป็นคนละ มี... อย่างสิ้นเชิง

“นิรพนธ์ โปธิอินทร์” ชื่อเล่น **เบิร์ช** นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในสาขา วิศวกรรมซอฟต์แวร์ สำนักวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ เขาได้สร้างปรากฏการณ์ผลงาน ทางด้าน ศิลป และ วัฒนธรรม มายาวนาน ตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับ ชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ในอำเภอเทิง บ้านเกิด กระทั่งในวันนี้ ผลงานของเขาได้ถูกนำมา เผยแพร่จากรุ่น รุ่น ในรั้วมหาวิทยาลัยอีกด้วย

“ผมเริ่มสนใจเล่นดนตรีพื้นเมือง ตั้งแต่ อยู่ชั้น ป.3 ได้รับแรงบันดาลใจ จากการได้เห็น ผู้เฒ่าผู้แก่ ภายในหมู่บ้าน เล่นดนตรี สะล้อ ซอ ซึ่ง แล้วมีความไพเราะ ดูแล้วมีความสุขสนุกสนาน จากนั้น ผมได้รับโอกาสจากพระอธิการสุทธพงษ์ ฐมมสรโธ เจ้าอาวาสวัดคอนแก้ว ต.ปล้อง อ.เทิง จ.เชียงใหม่ เป็นผู้ฝึกสอนให้ และได้ออกแสดงตามงานใน หมู่บ้านเรื่อยมา เช่น ในงานบวช และงานศพ ซึ่งผม ได้รับการฝึกฝนมาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการตีกลอง สะบัดชัย การฟ้อนดาบ และฟ้อนเจิง” นายนิรพนธ์ เล่าให้ฟัง และยังอธิบายด้วยว่า

เมื่อขึ้นมาเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.4 ผลงาน แสดง ที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง มากขึ้น จึงมี โอกาสได้ออกแสดงตามงานวัด งานบุญต่างๆ อย่างไม่ขาดสาย และยังได้ช่วยพระอาจารย์ ถ่ายทอด ความรู้ให้กับเด็กๆเยาวชนในหมู่บ้าน เพื่อให้ได้ เรียนรู้เกี่ยวกับผลงานการแสดง ทางด้านนี้อีกด้วย กระทั่ง ได้รับคัดเลือกให้เป็น นักเรียนทุนการศึกษา สิรินคร เป็นจุดเริ่มต้น ที่ได้มีโอกาสมาเรียนต่อ

ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

น้องเบิร์ชเล่าให้ฟังต่อว่า เมื่อเข้ามาศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ก็ยังมีความสนใจ และอยากจะทำผลงาน ของตัวเอง ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ให้กับเพื่อนๆเยาวชน หรือ นักศึกษาด้วยกันเอง จึงได้สมัคร เข้าร่วมชมรมดนตรี ไทย-พื้นเมืองของมหาวิทยาลัย จากนั้นได้ฝึกฝน ตนเอง เกี่ยวกับดนตรี พื้นเมือง และการแสดงพื้นบ้านทาง ภาคเหนือ ทั้งจากพ่อครู แม่ครู จากหลายชุมชน รวมถึงรุ่นพี่ในมหาวิทยาลัย

จากนั้น ได้ทำโครงการต่างๆ ร่วมกับชมรมฯ ของมหาวิทยาลัย ชื่อโครงการอบรมการตีกลองสะบัดชัย เป็นโครงการช่วงปิดปีถิ่นล้านนา “ฮักฮิด สืบฮอย” โครงการศิลปวัฒนธรรม สุขุมชน และโครงการสัมมนา ภาษา และวัฒนธรรมชุง โครงการเหล่านี้ ล้วนทำขึ้น เพื่อต้องการสืบสาน และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ไปสู่เยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ชัดเจนจิตใจ และให้วัฒนธรรมได้ ดำรงสืบไป โดยกลุ่มเป้าหมาย คือเยาวชนระดับมัธยมใน จังหวัด เชียงราย

ผลของโครงการนี้ได้รับการตอบรับด้วยดี มีกลุ่มเยาวชน โรงเรียนต่างๆในจังหวัดเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัย ให้ความสนใจเข้าร่วมจำนวนมาก เช่น โรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทั้งทั้งจังหวัด จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่ง และยังมีมหาวิทยาลัย นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดจนกลุ่ม อัครศิลป์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และกลุ่มศิษย์ธรรม สรณธ์ อำเภอเทิง โดยจากจำนวนทั้งหมดทำให้เกิด เครือข่าย ทางวัฒนธรรมขึ้น โดยมีมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง เป็นศูนย์กลาง

“ผมได้ทุนการศึกษา ในพระนามของสมเด็จพระเทพฯ ผมจึงอยากเป็นเยาวชน ผู้เสียสละอยากทำ สิ่งดีๆ เพื่อสังคมไทยบ้าง ประกอบกับอย่างแรก ซึ่งผมมีความชอบ เป็นพื้นฐานส่วนตัวอยู่แล้ว และความตั้งใจ ที่อยากจะอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมอันดีเหล่านี้ให้คงอยู่ต่อไปและคาดหวัง ให้เยาวชนด้วยกัน ได้ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม เพื่อยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการ

ที่ผ่านมา

“เมื่อมีเทคโนโลยีมีความเจริญ ทางด้านวัตถุ มากขึ้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า IT ไม่สำคัญ แต่วัฒนธรรม ประเพณี ก็ต้องสืบสาน ไว้ด้วยสังคม จึงจะเป็น สังคมที่น่าอยู่ ถึงแม้ว่าผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ผมกำลังขับเคลื่อนอยู่ คนส่วนใหญ่ จะมองว่า มันเป็นเรื่อง ที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง กับสาขาวิชาทางด้าน IT ที่ผมเรียนอยู่ แต่โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่ามันเป็นสิ่งที่ ไปด้วยกันได้ ถ้าเรามีความเข้าใจ ทางสังคมของ

ค้นหา “ครูดี” ให้ศิษย์

จากครูผู้ให้ทั้งในระบบและนอกสถานศึกษา

เยาวชน ที่ก่อเกิดงานศิลป์มาจาก “ครู” นอกกระบบ กระทั่งวันนี้แม้จะเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย แต่บทบาท ของเขา ก็ยังขยายตัวถ่ายทอดวิชาความรู้ ไป... รุ่น...สู่...รุ่น ตัวอย่างเรื่องราวนี้ โครงการ สังคมไทย ร่วมกันค้นหาครูดีให้ศิษย์ เชิดชู ยกย่อง ครูสออดดี โดยคณะกรรมการระดับจังหวัดของ จังหวัดเชียงราย พยายามสื่อให้เห็นว่ามีเยาวชน จำนวนไม่น้อย ที่บ่มเพาะความรู้และประสบการณ์ จาก“ผู้ให้” ที่เรียกว่า“ครูนอกกระบบ”

จะมีใครคาดคิดบ้างว่านักศึกษาหนุ่มวัยรุ่น ที่เลือกเรียนในสาขา วิศวกรรมซอฟต์แวร์ สำนักวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย จะเป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ ที่วางตัวเองไว้ในบทบาททางสังคม เกี่ยวกับงานศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นอย่างเด่นชัด ทั้งที่หากดูจากอายุ วัย และ สาขาวิชาที่เลือกเรียน ซึ่งฟังดูแล้ว อาจจะเป็นคนละ มั...นอย่างสิ้นเชิง

“นิรพนธ์ โพธิอินทร์” ชื่อเล่น **เบนซ์** นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในสาขา วิศวกรรมซอฟต์แวร์ สำนักวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ เขาได้สร้างปรากฏการณ์ผลงาน ทางด้าน ศิลป และ วัฒนธรรม มายาวนาน ตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับ ชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ในอำเภอเทิง บ้านเกิด กระทั่งวันนี้ ผลงานของเขาได้ถูกนำมา เผยแพร่จากรุ่น สู่รุ่น ภายในรั้วมหาวิทยาลัยอีกด้วย

“ผมเริ่มสนใจเล่นดนตรีพื้นเมือง ตั้งแต่ อยู่ชั้น ป.3 ได้รับแรงบันดาลใจ จากการได้เห็น ผู้เฒ่าผู้แก่ ภายในหมู่บ้าน เล่นดนตรี สะล้อ ซอ ซึง

ที่มหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง น้องเบนซ์เล่าให้ฟังต่อว่า เมื่อเข้ามาศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ก็ยังมีความสนใจ และอยากจะทำผลงาน ของตัวเอง ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ให้กับเพื่อนๆเยาวชน หรือนักศึกษาด้วยกันเอง จึงได้สมัคร เข้าร่วมชมรมดนตรี ไทย-พื้นเมืองของมหาวิทยาลัย จากนั้นได้ฝึกฝน ตนเอง เกี่ยวกับดนตรี พื้นเมือง และการแสดงพื้นบ้านทาง ภาคเหนือ ทั้งจากพ่อครู แม่ครู จากหลายชุมชน รวมถึงรุ่นพี่ในมหาวิทยาลัย

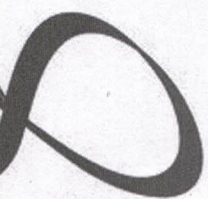
จากนั้น ได้ทำโครงการต่างๆ ร่วมกับชมรมฯ ของมหาวิทยาลัยชื่อ โครงการอบรมการตีกลองสะบัดชัย เป็นโครงการช่วงปิดปีถิ่นล้านนา “ฮักฮืด สืบฮอย” โครงการศิลปวัฒนธรรม ผู้ชุมชน และโครงการสัมมนา ภาษา และวัฒนธรรมชุง โครงการเหล่านี้ ล้วนทำขึ้น เพื่อต้องการสืบสาน และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ไปสู่เยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ชัดเจนจิตใจ และให้วัฒนธรรมได้ ดำรงสืบไป โดยกลุ่มเป้าหมาย คือเยาวชนระดับมัธยมใน จังหวัด เชียงราย

ผลของโครงการนี้ได้รับการตอบรับด้วยดี สืบค้นเยาวชน โรงเรียนต่างๆในจังหวัดเชียงราย

ที่ผ่านมา ทั้งสองมิติ”
“เมื่อมีเทคโนโลยี มีความเจริญ ทางด้านวัตถุ มากขึ้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า IT ไม่สำคัญ แต่วัฒนธรรม ประเพณี ก็ต้องสืบสาน ไปด้วยสังคม จึงจะเป็น

ชัย สถานศึกษา

สำนักขบส่ขรม
สังคมแห่งการริ่สนรู้
และคุณภาพเยาวชน

ลวง
ให้ฟังต่อว่า เมื่อเข้ามาศึกษาต่อ
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ก็ยังมี
จะสานต่อผลงาน ของตัวเอง
ให้กับเพื่อนๆเยาวชน หรือ
ได้สมัคร เข้าชมรมดนตรี ไทย-
ลาลัย จากนั้น ได้ฝึกฝน ตนเอง
และการแสดงพื้นบ้านทาง
ครุ แม่ครุ จากหลายชุมชน
ลาลัย
โครงการต่างๆ ร่วมกับชมรมฯ
งการอบรมการตีกลองสะบัดชัย
ถิ่นล้านนา "ฮักฮืด สืบฮอย"
สู่ชุมชน และโครงการสัมมนา
โครงการเหล่านี้ ล้วนทำขึ้น
และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม
หนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม
วัฒนธรรมได้ ดำรงสืบไป
เยาวชนระดับมัธยมใน จังหวัด

การนี้ได้รับการตอบรับด้วยดี
ย่นต่างๆในจังหวัดเชียงใหม่
ความสนใจเข้าร่วมจำนวนมาก
ันมัธยมศึกษา ทั่วทั้งจังหวัด
แห่ง และยังมีมหาวิทยาลัย
พะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลาลัยเชียงใหม่ ตลอดจนกลุ่ม
เชียงใหม่ และกลุ่มศิษย์ธรรม
ากจำนวนทั้งหมดทำให้เกิด

ที่ผ่านมา
"เมื่อมีเทคโนโลยี มีความเจริญ ทางด้านวัตถุ
มากขึ้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า IT ไม่สำคัญ แต่วัฒนธรรม
ประเพณี ก็ต้องสืบสานไว้ด้วยสังคม จึงจะเป็น
สังคมที่น่าอยู่ ถึงแม้ว่าผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม
ที่ผมกำลังขับเคลื่อนอยู่ คนส่วนใหญ่ จะมองว่า
มันเป็นเรื่อง ที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง กับสาขาวิชาทางด้าน
IT ที่ ผมเรียนอยู่ แต่โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่ามันเป็นสิ่งที่
ไปด้วยกันได้ ถ้าเรามีความเข้าใจ ทางสังคมของ

ทั้งสองมิติ"
แม้วันนี้ "นิรพนธ์ โพธิอินทร์" หรือน้อง
เบนซ์ จะเรียนอยู่ในชั้น ปีที่ 4 แล้ว แต่การสืบสาน
ยังเยาวชนรุ่นต่อไป ได้มีการจัดวางรากฐานไว้ให้
กับรุ่นน้องอย่างลงตัว อีกทั้งเครือข่ายทั้งหมด
ต่างก็ยัง ทำหน้าที่นี้กันต่อไป เพื่อเป้าหมายของการ
สืบสาน ประเพณีวัฒนธรรม แห่งดินแดนล้านนา
ให้คงอยู่ สืบไป

การศึกษา ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในสาขา
วิศวกรรมซอฟต์แวร์ สำนักวิชาเทคโนโลยี สาร
สนเทศ เขาได้สร้างปรากฏการณ์ผลงาน ทางด้าน ศิลป
และ วัฒนธรรม มาช้านาน ตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับ
ชั้นประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษา ในอำเภอเทิง
กันเกิด กระทั่งในวันนี้ ผลงานของเขาได้ถูกนำมา
เผยแพร่จากรุ่น สู่อื่น ภายในรั้วมหาวิทยาลัยอีกด้วย

"ผมเริ่มสนใจเล่นดนตรีพื้นเมือง ตั้งแต่
ผู้ชั้น ป.3 ได้รับแรงบันดาลใจ จากการได้เห็น
แม่ผู้แก่ ภายในหมู่บ้าน เล่นดนตรี สะล้อ ซอ ซึง
แล้วมีความไพเราะ ดูแล้วมีความสุขมาก จากนั้น
ผมได้รับโอกาสจากพระอธิการสุทนต์ ฐมฺมสรโณ
เจ้าอาวาสวัดดอนแก้ว ต.ปล้อง อ.เทิง จ.เชียงราย
ป็นผู้ฝึกสอนให้ และได้ออกแสดงตามงานใน
หมู่บ้านเรื่อยมา เช่น ในงานบวช และงานศพ ซึ่งผม
ได้รับการฝึกฝนมาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจาก การตีกลอง
ระบัดชัย การฟ้อนดาบ และฟ้อนเจิง" นายนิรพนธ์
ไ้ให้ฟัง และยังอธิบายด้วยว่า

เมื่อขึ้นมาเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.4 ผลงาน
สดง ที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง มากขึ้น จึงมี
โอกาสได้ออกแสดงตามงานวัด งานบุญต่างๆ
อย่างไม่ขาดสาย และยังได้ช่วยพระอาจารย์ ถ่ายทอด
ความรู้ให้กับเด็กๆเยาวชนในหมู่บ้าน เพื่อให้ได้
เรียนรู้เกี่ยวกับผลงานการแสดง ทางด้านนี้อีกด้วย
กระทั่ง ได้รับคัดเลือกให้เป็น นักเรียนทุนการศึกษา
รินธร เป็นจุดเริ่มต้น ที่ได้มีโอกาสมาเรียนต่อ

ของมหาวิทยาลัย ขอ เกรงการอบรมการทดลองสะบศชย
เป็น โครงการช่วงศิลปะถิ่นล้านนา "ฮักฮืด สืบฮอย"
โครงการศิลปวัฒนธรรม ชุมชน และโครงการสัมมนา
ภาษา และวัฒนธรรมชุง โครงการเหล่านี้ ล้วนทำขึ้น
เพื่อต้องการสืบสาน และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม
ไปสู่เยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม
ชัดเจนจิตใจ และให้วัฒนธรรมได้ ดำรงสืบไป
โดยกลุ่มเป้าหมาย คือเยาวชนระดับมัธยมใน จังหวัด
เชียงราย

ผลของโครงการนี้ได้รับการตอบรับด้วยดี
มีกลุ่มเยาวชน โรงเรียนต่างๆในจังหวัดเชียงราย
และมหาวิทยาลัย ให้ความสนใจเข้าร่วมจำนวนมาก
เช่น โรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทุกจังหวัด
จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่ง และยังมีมหาวิทยาลัย
นเรศวร มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย และมหาวิทยาลัยเชียงราย ตลอดจนกลุ่ม
อัครศิลป์ อำเภอเมืองเชียงราย และกลุ่มศิษย์ธรรม
สรณ์ อำเภอเทิง โดยจากจำนวนทั้งหมดทำให้เกิด
เครือข่าย ทางวัฒนธรรมขึ้น โดยมีมหาวิทยาลัย
แม่ฟ้าหลวง เป็นศูนย์กลาง

"ผมได้ทุนการศึกษา ในพระนามของสมเด็จพระ
เทพฯ ผมจึงอยากเป็นเขาชน ผู้เสียสละอยากทำ
สิ่งดีๆ เพื่อสังคมไทยบ้าง ประกอบกับอย่างแรก
ซึ่งผมมีความชอบ เป็นพื้นฐานส่วนตัวอยู่แล้ว และ
ความตั้งใจ ที่อยากจะอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสาน
ศิลปวัฒนธรรมอันดีเหล่านี้ ให้คงอยู่ต่อไปและคาดหวัง
ให้เยาวชนด้วยกัน ได้ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม
เพื่อยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการ
ใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ ในการฝึกฝน ตัวเอง
และเพื่อให้การดำเนินชีวิต ห่างไกลจาก ยาเสพติด"
น้องเป็นช้ บอกถึงความตั้งใจ และว่า

ในฐานะเยาวชนคนไทย อยากเห็นศิลป
วัฒนธรรมเหล่านี้ดำรงสืบต่อไป ความฝัน อยากสร้าง
เครือข่ายทางวัฒนธรรม ให้กว้างขวาง และเหนียวแน่น
ยิ่งขึ้นไป และอยากให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ ได้
ตระหนักถึงคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ได้สืบทอด

ที่ผ่านมา

"เมื่อมีเทคโนโลยีมีความเจริญ ทางด้านวัตถุ
มากขึ้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า IT ไม่สำคัญ แต่วัฒนธรรม
ประเพณี ก็ต้องสืบสาน ไว้ด้วยสังคม จึงจะเป็น
สังคมที่น่าอยู่ ถึงแม้ว่าผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม
ที่ผมกำลังขับเคลื่อนอยู่ คนส่วนใหญ่ จะมองว่า
มันเป็นเรื่อง ที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง กับสาขาวิชาทางด้าน
IT ที่ผมเรียนอยู่ แต่โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่ามันเป็นสิ่งที่
ไปด้วยกันได้ ถ้าเรามีความเข้าใจ ทางสังคมของ

ทั้งสองมิติ"

แม้วันนี้ "นิรพนธ์ โพธิอินทร์" หรือน้อง
เป็นช้ จะเรียนอยู่ในชั้น ปีที่ 4 แล้ว แต่การสืบสาน
ยังเยาวชนรุ่นต่อไป ได้มีการจัดวางรากฐานไว้ให้
กับรุ่นน้องอย่างลงตัว อีกทั้งเครือข่ายทั้งหมด
ต่างก็ยัง ทำหน้าที่นี้กันต่อไป เพื่อเป้าหมายของการ
สืบสาน ประเพณีวัฒนธรรม แห่งดินแดนล้านนา
ให้คงอยู่ สืบไป

